

השבת

של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

כן חשב שהוא באמת מלך, ורק שהוא בעטליר היה חלום. אבל הוא זכר, שהוא התקוטט עם בעטליר אחר ונעשתה לו חבורה; ראה שעכשיו יש החבורה, וראה ששניהם אינו חלום, ונתבלבל מזה.

☺ ובא על המצאה חדשה, שילך לבית האחר שיש שם ספרים ויראה אם מבין בספרים - זה סימן שהמלך הוא אמת והבעטליר הוא חלום, ואם לא - אינו יודע מה הוא. ולקח הספרים, ולא הבין הכתוב בהם. ונתיישב בדעתו ואמר: אמת הוא שאני מלך, ומה שאיני מבין - מפני שהכל אינם מבינים, והספרים אינם אלא רק לתכשיט.

☺ וסיים רבנו ז"ל: כך הוא בהמפרסמים של שקר, שרואים שעושים להם כבוד כזה ואינם מבינים מפני מה, ומתבלבלים בדעתם אם באמת הם מפרסמים או זה חלום; ואם אמת הוא כך, מדוע אינם משיגים שום דבר? ומתיישבים בדוחק, שבאמת הם צדיקים, ומה שאינם משיגים מפני ששום צדיק אינו משיג ויודע. ובוזה פוגמים באמונת חכמים.

(השמטות, ט')

צדיק

⊕ הצדיק האמת הוא בחינת משה, ובמשה נאמר ולא ידע איש את קבורתו, ואמרו רבותינו ז"ל אפלו משה בעצמו לא ידע.

⊕ וזה בחינת תכלית הבטול אל אור האין סוף שזכה משה. וכמו כן זוכה כל צדיק האמת לפי בחינתו לבחינת בטול אל האור אין סוף בשעת הסתלקותו. וכשבאין על קברו ומשתטחין עליו אזי נכללין בו, ועל ידי זה נכללין עם נפש הצדיק בהאור אין סוף שזה בחינת תכלית העולם הבא ששם כלו אחד כלו טוב, עד שהרע נתבטל לגמרי ועל ידי זה נתכפרין כל העוונות.

⊕ ועל כן מקום קבורת הצדיק הוא בחינת ארץ ישראל כמובא. כי שם בארץ ישראל עיקר מקום הדביקות והבטול אל אור האין סוף (עין ארץ ישראל - אות יט).

⊕ ועל כן מי שזוכה להתדבקות רוחא ברוחא יכול לזכות להשגות גדולות על ידי ההשתטחות על קברי הצדיקים. כי על ידי הרשימה שנשאר מבחינת

אחד, שלא יזיק להם ריבוי האור, חס ושלום; כי ריבוי השמן גורם כיבוי הנר, ובהכרח להחזיר להם מעט מעט, כפי הכנתם וכפי התעוררותם אל האמת. ובכל פעם, על ידי כל תורה ותורה שהם מקבלין מהצדיק בעת שבאים אליו, על ידי זה נמשך להם אור ונר, לחפש על ידם אחרי שארי אבידתם, כי התורה נקראת אור ונר, כמו שכתוב: **כי נר מצוה ותורה אור**.

☞ והאבידות צריכין לחפש אחריהם, והחיפוש הוא בנרות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, היינו על ידי אור ונר של התורה והמצות, שהחכם מזכה אותם, על ידי זה מאיר אור נשמתם

ועל ידי זה יכולין לחפש ולמצוא את אבידתם, בבחינת **נר ה' נשמת אדם חופש וכו'**.

(לקוטי הלכות - אבידה ומציאה ג', ב')

סיפור

מנימוס המדינה

והבעטלירס שהמליכו

☺ פעם אחת היתה מדינה, שהנימוס היה, שכל שלוש שנים היו לוקחים מלך אחר, בזה האופן: היו יוצאים לשדה, והראשון שפגעו בו היו ממליכים אותו, אפילו סומא וחגר.

☺ פעם אחת יצאו, ופגעו ראשון בבעטליר [קבצן] אחד שהיה שכור, ותכף לקחו אותו בכבוד והביאו אותו לפלטין-המלך, והפשיטו את מלבושיו והלבישו אותו בגדי מלכות והכתירוהו בכתר מלכות, והיה שכור ולא ידע כלום, ויישן.

☺ וכשנעור משנתו, וראה שהוא בפלטין של המלך ומלבוש בגדי מלכות והמשוררים מזמרים, התפלא מאד אם זה חלום; הלוא הוא זוכר שהיה מטל באשפה. והכה באצבעו, שיכיר אם זה חלום או לא, וראה שאין זה חלום. על-

עד דרוש אחיך אותו ...

וזה בחינת מצוות השבת אבידה, שהוא כדי להמשיך השגחת השם יתברך עלינו, בשלמות.

☞ כי זה החכם הצדיק האמת ששיבר תאוות ממון לגמרי, עד שיכול לקבץ הנפשות ולהעלות אותם לחדשם בבחינת עיבור, ולהמשיך על ידי זה תורה, זה הצדיק הוא בבחינת **משיב אבידות**, כי הוא מוצא כל האבידות שבעולם, ומחזירם ומשיבם לבעליהם, כשזוכין לבא ולדרוש אחר אבידתם, בבחינת **ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אליך והי' עמך עד דרוש אחיך אותו והשבותו לו**. והבין היטב פירוש המקרא הזה, לענין הצדיק, שהוא עיקר המשיב כל האבידות של כל באי עולם, שהוא מתייגע בעבודתו, עד שמוצא כולם.

☞ והוא חפץ בכל עת להשיב כולם לבעל האבידה מיד, אך כל זמן שהם רחוקים ממנו, מוכרח לאספס אליו והם עמו עד דרוש אחיך אותו וכו' בבחינת **ואם לא קרוב אחיך אליך וכו'**.

☞ וכמו שכתוב (בסימן קפ"ח) שצריכין לבא אל הצדיק, לחזור אחר אבידתו שאבד ושכח מיד, כשיצא לאוויר העולם וכו', עיין שם.

☞ נמצא, שכל אלו הנפשות הבאים אל הצדיק, שיקרבם להשם יתברך, הם באים אליו לבקש אחר אבידתם הנ"ל, והצדיק לוקח כל אלו הנפשות, ומעלה אותם ומחדשם בבחינת **עיבור**, וממשיך על ידם חידושי תורה נפלאים ונוראים, ובוזה משיב ומחזיר להם אבידתם.

☞ כי עיקר אבידתם, הוא התורה ששכח כשיצא לאוויר העולם (כמו שאמרו רבותינו ז"ל שם, במסכת נדה - אות לו) שהוא אבידה, כמו שכתוב שם בסימן קפ"ח הנ"ל.

☞ ועתה, בכל פעם שבאים אל הצדיק, הוא מעלה נפשותם ומחדשם, וחוזר וממשיך להם תורה. היינו בחינת התורה שנשכח ונאבד מהם, הוא מחזיר להם עתה ביתר שאת על ידי החידוש שחידש נפשותם, בבחינת עיבור. וגם, על ידי התורה שממשיך להם, הוא מאיר עליהם אור גדול, עד שיש להם כח בעצמם לחפש ולבקש אחר שארי אבידתם שעדיין לא מצאו.

☞ כי בודאי, אי אפשר להחזיר להם כל אבידתם המרובות מאד בפעם

תפילה

הזה, עד אשר אני הולך בעולם עכשיו, כאיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים, ועדיין תחובים בגופו, ועדיין כל האורבים והשונאים הולכים אחריו, וסובבים ואורבים אותו בכל עת ורגע, לבל יברח לאיזה מקום הצלה ומנוס.

● **גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי.** וכל זה על-ידי פגם המחשבה שבמוח, אשר הרביתי לפשוע מאד בזה, עד אשר נתפזר דעתי מאד מאד, עד שכמעט, חס ושלוש, נתמלא כל מוחי ודעתי מבלבולים רעים ומגנים וזרים ומחשבות חיצוניות הרבה מאד.

● **ראה עניי וחלצני, כחסדך חייני.** **חלצני ה' מאדם רע מאיש חמסים תנצרני.** כי אתה יודע שאי-אפשר לי לפרש כל שיחתי, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לכתוב בו פגמיי נגדך והתרחקותי ממך, ואני דומה כתועה בעמקי מצלות ים, ואני בעצמי החייב בכל זה, אבל על זה באתי לבקש ולשאול ולהתחנן מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתחנני ברחמיך לבל אהיה חייב עוד, וברחמיך הרבים תעשה אותי זכאי ולא חייב.

● **רחם עלי ברחמיך, ועזר לי מעתה לקדש את מחשבתי תמיד, כי אף-על-פי שכל מוחי מלא ערובים ובלבולים הרבה מאד, ועולים על מחשבתי הרהורים רעים ומחשבות זרות ושכליות חיצוניים הרבה מאד, אף-על-פי-כן עדיין יש לי תקוה להנצל מהם בכחך הגדול, לגרשם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם, על כן באתי לפרש שיחתי ולשטח כפי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, כי אתה טוב ומטיב לכל, ומלא רחמים אמתיים וחסדים עצומים בכל עת ובכל שעה ובכל רגע, חוס וחמול עלי והיה עמי תמיד, ועזרני ושמרני לקדש את מחשבתי וחכמתי תמיד.**

● **ואזכה לאחוז ולתפוס את מוחי ודעתי ומחשבתי, ולא אניח לכנס במחשבתי שום חכמה חיצונה ושום מחשבה חיצונה כלל, ואזכה לגעור בהם ולגרשם מעלי ומעל גבולי ולהסיר דעתי מהם לגמרי, כמו שכתוב: **גער חית קנה, באופן שאזכה לסלקם ולשברם ולבטלם ממני בביטול גמור מעתה ועד עולם, ואזכה לקנה-חכמה קנה-בינה דקדשה.****

(לקוטי תפילות א', ל"ה)

● עזרני מעתה לתקן את חכמתי, ואזכה לשמר את מחי ומחשבתי וחכמתי ושכלי מכל מיני מחשבות רעות ושכליות חיצוניים, ולא אניח לכנס בדעתי שום מחשבה חיצונה ושום חכמה חיצונה כלל, הן חכמות חיצוניות של חקירות הפילוסופיא, והן שאר עניני חקירות וחכמות חיצוניות העולים על המוח לבלבל מעבודתך, לחקור בענייני הנהגותיך ודרכיך, חס ושלוש, או להרהר, חס ושלוש, אחר צדיקים אמתיים וכשרי הדור האמתיים, וכן שאר כל ענייני חכמות חיצוניות וליצנות הנהוגים בעולם ובפרט בדור הזה, אשר הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים, ובאמת כל אלו החכמות אינם חכמות כלל, כי **בדבר ה' מאסו וחכמות מה להם.**

● **וכן משאר כל מיני חכמות ושכליות חיצוניות שאינם צריכים לעבודתך האמתיות, ומכל מיני**

מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים ובלבולים וערוב הדעת, מכלם תצילני ותשמרני ותפלטני, ותהיה עמי תמיד בכל עת ובכל רגע, ותגן בעדי ותשמור את מוחי וחכמתי ומחשבתי, שלא אתחיל להניח לכנס, חס ושלוש, בדעתי ומוחי ומחשבתי שום מחשבה מאלו המחשבות רעות, ולא שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, ואזכה לקדש את מוחי ומחשבתי תמיד, בקדשה גדולה.

● **כי לפניך נגלה, ה' אלקי ואלקי אבותי, שכל מעשי הרעים וכל החטאים והעוונות והפשעים שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך, כלם באו אלי רק על-ידי-זה לבד, על-ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבתי, לאחוז את מחשבתי לתופסה ולקושרה, לבל להניח לכנס בה שום בלבול הדעת ושום הרהור שבעולם. ולא שמרתי המחשבה שבמוח, עד שהנחתי לפזר את דעתי ומחשבתי במחשבות זרות וחכמות חיצוניות של שטות והבל.**

● **וכל מה שהכנסתי מחשבה זרה במוח, כמו-כן נתמעט קדשת שכלי, ועל זה נבנה כל המידות רעות וכל התאוות רעות שנתפסתי בהם מנעורי עד היום**

חוקים לרכאה שלימה:
אביה אלה בת אסתי

הבטול שזוכין על ידי ההשתטחות על ידי זה זוכין להשגת התורה כמבאר בפנים.

● אך אפלו מי שאינו בר הכי ואינו יודע לאדבקא רוחא ברוחא וכו', אף על פי כן נעשה כל זה ממילא על ידי שבא על קברי הצדיקים אמתיים ונכלל בהם באמת ובלב שלם, על ידי רבוי התפלות ותחנונות ובקשות שמרבין להתפלל שם ולפרש שיחתי שם כל אחד ואחד כפי אשר יודע את נגעי לבבו באמת, ומבקש ומשתוקק ומתגעגע לשוב להשם יתברך באמת ולהיות כרצונו יתברך וכרצון הצדיקים אמתיים על ידי זה הוא נכלל בהם, ועל ידי זה הוא נכלל באין סוף שעל ידי זה נתבטל כל הרע וזוכין לכל טוב (ברכת הריח - הלכה ג' - אות ט').

(איצור היראה - צדיק - ג"ג)

עצות

● **חכמה הוא שרש כל הדברים. לכן צריך כל אחד לשמר את שכלו משכליות חיצוניות, כי עיקר החכמה לקנות שלמות אינה רק חכמת אלקות, ושאר החכמות הם חכמות בטלות ואינם חכמות כלל.**

● **בשעת הולדה השכל מצמצם אצל כל אחד ואחד, וכשמתחילן להשתמש בהתבוננות עבודת השם יתברך, אזי שכלו הולך וגדל. אבל כשאדם מכניס בתוך שכלו מחשבות חיצוניות, הם חכמות חיצוניות, אזי נתמעט קדשת שכלו כפי המקום של חכמה חיצונית, ועל זה השכל מתלקטים ומתחברים כל התאוות רעות וכל המידות רעות ומגנות.**

● **על-כן צריך כל אדם לשמר מאד את שכלו ומחשבתו, שלא יכנס בתוך מחשבתו שום מחשבה חיצונה ולא שום חכמה חיצונה, כי כל הרעות וכל הפגמים וחטאים באים מפגם המחשבה, חס ושלוש, על-ידי שמניחין לכנס בהמחשבה, חס ושלוש, חכמות חיצוניות ומחשבות חיצוניות. ועיקר התשובה והתיקון על כל העוונות הוא, כשמתגבר לגרש כל המחשבות חיצוניות מדעתו ושכלו, כי החכמה והשכל הוא הנשמה, שהיא שרש הכל; וכשמקדש שכלו, הינו נשמתו, על-ידי-זה מגביה ומשיב הכל לשרשו, וזה עיקר התשובה.**

לעצות - חקירות וחכמות חיצוניות - ב', ר'

עבת עולם

ek? הנן אקאן

ek? בני אקא